

Dopis z Růženeckého kostela číslo 76

Milí přátelé, členové našeho společenství modlitby,

vstoupili jsme do adventního času, vánoční svátky – oslava vtělení Božího Syna – se blíží a tento dopis by vám chtěl trochu této předvánoční radosti a pokoje přiblížit také. V tomto čase mívají k sobě lidé blíž. Pořádají se různé dobročinné akce a adventní koncerty a lidé bez rozdílu věku, povolání nebo vyznání se na chvíli stávají „lidmi dobré vůle“. Myslí na ty, kteří potřebují pomoc a podporu, protože jsou pro své postižení nebo sociální znevýhodnění většinou společností obvykle zapomenutí a přehlíženi.

Podobným člověkem, který stojí mimo společnost a kterým druzí pohrdají, je i žena z našeho příběhu o Mojžíšovi a jeho lidu. Jmenuje se Rachab, je to prostitutka a její jméno najdeme v Matoušově evangeliu v rodokmenu Ježíše Krista (Mt 1,5). Jak je to možné?

Když budeme pokračovat ve čtení biblického textu, kterému jsme se po celý rok věnovali, dál, dojdeme až k místu, kdy jsou Izraelité na dohled zaslíbené zemi. Jozue, Mojžíšův žák, je má do této země uvést. Lid stojí před branami Jericha a Jozue vysílá zvědy, kteří mají zemi prozkoumat. Zvědové nalézají útočiště před králem, který jim usiluje o život, u prostitutky Rachab v hradbách města. Rachab slyší veliké věci o Bohu, který provází Izraelity na jejich cestě a bojuje za ně. Vyznává a uznává Boží velikost a říká: „Hospodin, váš Bůh, je Bohem nahoře na nebi i dole na zemi.“ (Joz 2,11) Rachab bydlí v hradbách města svou službou a vyznáním „proráží“ zeď oddělující národy. Izraelité s ní uzavírají smlouvu, která zaručí přežití jí a celé její rodině. Stane se součástí Božího lidu a bude mít potomky. Vyvolení Hospodinem tak v jejím potomstvu překračuje hranice jedné skupiny lidí a přestává být vázáno na pokrevní příbuznost. A to není všechno. Aby toto poselství zůstalo zachováno v dějinách, je její jméno zapsáno do rodokmene Ježíše Krista a církevní otcové v ní vidí představitelku pohanů přijatých do velikých Božích zaslíbení.

V těchto dnech se blížíme k místu za Betlémem, kde se také zapomenuté a přehlédnuté tehdejší společností narodilo malé dítě. Bůh se v něm rodí jako ten, kdo sám potřebuje pomoc a podporu, je chudý a bez domova a přesto, nebo právě proto svým narozením říká, že člověk má své místo u Boha a že je nositelem velikých Božích zaslíbení – že dostal dar královské důstojnosti.

Kéž je Ježíšovo narození každému z nás novým připomenutím, že jsme lidmi a můžeme patřit mezi ty, kteří mají pochopení pro všechny lidi oddělené od společnosti „zdmi“ předsudků, postižení nebo znevýhodnění. Kéž je nám ale Ježíšovo narození také nadějí ve chvílích, kdy se sami cítíme být osamělí a oddělení od druhých různými „zdmi“ neporozumění, Bůh umí tyto „zdi“ rozbořit, podobně jako rozbořil „zdi“ Jericha, a přijmout nás mezi svůj lid.

Na závěr mi dovoluňte ještě jednu prosbu. V případě, že víte, že někdo z vašeho okolí byl členem našeho společenství a zemřel, sdělte nám tuto skutečnost, abychom mohli jeho desátek přidělit někomu jinému. Modleme se společně za zemřelé členy našeho společenství. Děkuji.

Povězte o našem společenství modlitby i lidem ve vašem okolí. Rádi vám také zašleme knihu o Růženeckém kostele s mnoha barevnými fotografiemi. Každou sobotu je v 9.00 hodin mše svatá v Růženeckém kostele ke cti Panny Marie za živé a zemřelé členy našeho společenství.

Prosinec 2009